

SPECIJALNI INTERVJU

Hrvatski tjednik

VERITAS VINCIT 5. 9. 2024. / br. 1041 / cijena 2,70 €, BiH 3 KM, EU 3,50 €, (A 5,30 €, D 4,80 €, CH 4,30 CHF, NL 4,20 €)

Moj će izbor označiti KRAJ JUGOSLAVENSTVA u Hrvatskoj

Ne ću odlaziti ni u
Brezovicu ni u Jasenovac
jer to su jugoslavenske i
velikosrpske podvale protiv
hrvatskoga naroda, a ne
će nitko zabranjivati ni
pozdrav *Za dom spremni*

ISSN 2584-4067

POSTJUGOSLAVENSKE ORGIJE OPANČARA U HRVATSKOJ

Oplakuju veleizdajnika i krvnika Budimira Lončara, pjevaju zločinačkoj Jugoslaviji u Splitu, daju sve privilegije agresorima

Moj će izbor za predsjednika RH napokon označiti kraj jugoslavenstva i Balkana u Hrvatskoj

Ne ću odlaziti ni u Brezovicu ni u Jasenovac
jer to su jugoslavenske i velikosrpske izmišljotine
protiv hrvatskoga naroda, ne ću zabraniti ni
Za dom spremni ni zvijezdu petokraku

Razgovarao:
IVICA MARIJAČIĆ
Fotografije: Boris Ščitar

● Poštovani g. Jonjiću, prvi ste krenuli u predsjedničku izbornu kampanju premda smo još daleko od formalne. Za Vama su krenuli i drugi kandidati i zasad vas je četvero: osim vas, tu je HDZ-ov kandidat Dragan Primorac, SDP-ov Zoran Milanović i neovisna kandidatkinja gospođa Marija Selak Raspudić. Prvo je pitanje kako ocjenjujete dosadašnji tijek neformalne kampanje, hoće li iz Vašega kuta ta bitka za Pantovčak biti teža ili lakša s obzirom na sve okolnosti koje su se dosad pojavile?

Ta je bitka točno onakva kakvu sam predviđao da će biti premda je stupanj organiziranoga otpora mojoj kandidaturi ipak viši od onoga koji sam očekivao, a sprega kojoj sam se odlučio suprotstaviti čvršća i kompaktnija nego što se moglo činiti na početku. U njoj jednako zdu-

no sudjeluju aktualni predsjednik države i njegovi tobožnji oponenti, sve odreda ljudi koji fizički mogu izgledati različito, ali mentalno i politički nisu bitno različiti. Oni su dio političke nomenklature koja se ponaša elitistički te se drži iznad prosječnoga čovjeka. Oni su jamstvo kontinuiteta sustava i stanja koji su Hrvatsku doveli na rub poniženja; ja sam, pak, jamstvo promjena odnosno vraćanja Hrvatske onomu komu i onamo kamo ona pripada. Ona pripada hrvatskome narodu i svim svojim državljanima, a njezino je mjesto na Zapadu i u savezništvu s demokratskim zapadnim svijetom. Ne u podaništvu, nego u savezništvu kojemu je cilj zaštita hrvatskoga naroda i ostvarenje hrvatskih nacionalnih interesa.

● Zašto mislite da postoji otpor prema Vama?

Zato što sam jedini od dosad poznatih kandidata koji nema apsolutno nikakve osobne ni obiteljske veze s jugoslavenstvom i komunizmom, dakle jedini koji je stvarno negacija toga svijeta bez morala i

vrijednosti, jedini koji nije proizvod iskvarenoga i neradničkoga sustava i jedini koji baš po svemu cijeloga života dijeli sudbinu većine Hrvata. U mojoj prošlosti, osobnoj i obiteljskoj, nema jugoslavenskih odnosno komunističkih mrlja niti bijelih pjega koje se prekrivaju izmišljotinama i krivotvorinama. Moji prijatelji i istomišljenici, kao ni ljudi koji su mi u znanstvenome radu bili mentori, nisu nosili jugoslavenske boljševičke pendreke niti su bili apologeti titoističkoga totalitarizma, nego su im ti pendreci – i oni stvarni i oni simbolički, kvaziintelektualni – pucali po bubrezima samo zato što nikad nisu zatajili da su Hrvati i katolici. Nitko moj nije nikad bio na tuđinskim jaslama, punile se one iz Beograda, Moskve, Bruxellesa, Banje Luke ili odnekud drugo. Pored toga, iza mene nema privatizacijskih i kriminalnih afera, nema izvanbračne djece, prividnih brakova i propalih obitelji, ne može me se sumnjiviti za obiteljsko nasilje i nasilje nad ženama, šmrkam samo kad se prehladim, ne konstruiram svoj životopis unatrag i

Tomislav JONJIĆ
demokršćanski kandidat za predsjednika RH

U današnjem dramatičnom trenutku Hrvatskoj trebaju ozbiljni iiskusni ljudi, a ne lakrdijaši, tuđinski plaćenici i samodopadni klauni... Predsjednički kandidat Zoran Milanović i njegovi tobožnji oponenti mentalno su i politički slični. Oni su jamstvo kontinuiteta i stanja koji su Hrvatsku doveli na rub poniženja; ja sam, pak, jamstvo promjena, odnosno vraćanja Hrvatske Hrvatima

za potrebe trenutka, nisam plaćenik nikakvih lobija, ne krivotvorim dokumente, ne plaćam lažne svjedoke i ne imponira mi druženje s tipovima bez morala. Ukratko – mene se ne može kupiti ni ucijeniti. Može me se prešućivati, ali – prešućivalo se i Hrvatsku pa je ona ipak ovdje!

Jedino ja imam program

● U početku su Vas mediji i agencije za istraživanja javnoga mnijenja potpuno ignorirali i baratili samo trima imenima. Kako komentirate tu činjenicu i je li danas stanje drukčije?

Iz odgovora na prethodno pitanje jasno je zašto nisam miljenik tzv. srednjostrujaških medija, njihovih vlasnika i njihovih financijsko-obavještajnih i političkih pokrovitelja. Slično se sličnome raduje. Ne tako davno, u Americi je direktor CNN-a snimljen kako u neformalnome okruženju objašnjava taj fenomen – jedini ljudi koji dobivaju medijski prostor oni su koji grizu mamac, koji plešu u skladu s taktovima vladajuće agende. Oni drugi prognani su iz javnosti. Premda ne želim voditi negativnu kampanju i napadati ostale kandidate, jer je Hrvatima puna kapa prepirki i svađa, ipak priznajem kako me je iznenadilo da su i ostali kandidati unisono pokazali spremnost potpuno prešutjeti moju kandidaturu. No to o meni ne govori ništa, ali govori dosta o njima i o njihovu pristajanju na spomenuti mamac, dakako i o njihovu shvaćanja morala i *fair playa*. JAMAČNO BI BILO DRUKČIJE kad bi me se moglo izvrgnuti ruglu i podvesti pod zlonamjerni i podmetnuti obrazac o političarima s tzv. desnice koji su krezubi i polupismeni te se diče pršutom na čelu ili pečenom janjetinom s mladom kapulom. Ovdje su se namjerali na nekoga koga se u taj zadani odnosno "propisani" okvir ne može utjerati, čovjeka koji je završio fakultet u rekordnome roku i s visokim ocjenama, zasnovao skladnu i brojnu obitelj, sudjelovao u Domovinskome ratu, radio u diplomaciji i više od trideset godina proveo u odvjetništvu, u dvama postupcima bio glavni branitelj pred MKSJ u Haagu, usput doktorirao povijest i objavio jedanaest knjiga, pa može bez krzmanja kazati i dokazati da je objavio više znanstvenih radova od svih ostalih kandidata zajedno – s njihovim roditeljima, supružnicima te braćom i sestrama, čak i kumovima i *partijskim rukovodiocima*. Svaki od tih mojih radova bavi

se Hrvatskom, ali baš nijedan ne opisuje blagodatni marksizma, samoupravljanja i slične budalaštine. Pritom je, dakako, jasno da akademska dostignuća i znanstvena karijera nisu presudni za obavljanje predsjedničke dužnosti (Ronald Reagan bio je osrednji glumac, ali nesumnjivo veliki predsjednik) nego se time hoće podsjetiti na ljevičarske predrasude o primitivizmu i nedoučenosti tzv. desnice koje je tako oštroumno razgolitio prof. Neven Sesardić, ugledni filozof koji je, usput budi kazano, bio voljan razmotriti moj program te mi dati niz vrijednih primjedaba i prijedloga.

● Kada analizirate četvero kandidata, koja je vaša *diferentia specifica* u odnosu na ostale osim, naravno, što je jasno da dolazite iz konzervativnoga dijela političke scene i što iza Vas, barem zasad, ne stoji ni jedna politička stranka?

Čitav niz političkih stranaka donijet će formalnu odluku kojom podupiru moju kandidaturu, no ja se obraćam biračima, a ne stranačkim vodstvima. Predsjednika države biraju hrvatski birači, a ne stranačke oligarhije koje su ne jednom znale izigrati vlastite članove i pristaše. A osim različitoga podrijetla i iskustva te različitih vizija Hrvatske, od ostalih me kandidata razlikuje i to što ja imam program. Jeste li čuli za program nekoga od njih? Koji je Milanovićev program? Jesu li to "bolne prepone" i prežderavanje u nekakvom ćumezu u zagrebačkoj Slovenskoj ulici "da se hrana ne baci"? Je li kršenje Ustava program s kojim izlazi na izbore? Što je program Dragana Primorca, osim da bude lutak na Plenkovićevoj uzici i uživa u fotografiranju s poznatima? On se, naime, samodopadno snima kako roni i diže utege pa bi čovjek mogao pomisliti da se sprema za Olimpijske igre jer mu nitko nije rekao da su one upravo završile. Što je program gospođe Selak Raspudić, koja se u Kninu smješka i grli s Milanovićem, obećavajući tom kršitelju Ustava mjesto svojega savjetnika? Želi li da ju on savjetuje kako se krši Ustav ili traži savjet kako primitivno vrijeđati ljude? Ona se proljetos naveliko hvalila da je autorica Mostova predizbornoga programa, no u tom programu nema riječi o diplomaciji i obavještajnim službama niti o ustroju i položaju vojske, osim što je ponovila poznatu (i meni također prihvatljivu) ideju Mire Bulja, da se ilegalne migracije po potrebi spriječe i raspoređivanjem vojske na granici. Ničega od toga nema jer – kao što je objavljeno – prije pola godine predsjed-

nička joj kandidatura nije bila ni na kraj pameti, nego je o njoj razmišljao njezin suprug Nino Raspudić, svojedobno inače moj klijent. Nasuprot tome, ja program imam te sam – nakon što su ga analizirali deseci ljudi s raznih dijelova političkoga spektra – taj program objavio, smatrajući kako bi ulazak u kampanju bez programa hrvatski narod morao ocijeniti kao uvredu. I sada smatram da je bezobrazno tražiti glasove birača, a zauzvrat im ne nuditi ništa osim nekoliko otrcanih fraza i ispraznica.

Milanović razara sve što ne liječi njegove komplekse

● Na glasove većinskoga konzervativnog dijela političkoga korpusa sigurno računa HDZ i njegov kandidat dr. Dragan Primorac. Sasvim sigurno, i Vi očekujete potporu dominantno s toga dijela politike. Kako osigurati da se taj dio političkoga spektra u najvećem dijelu prikloni Vama, smatrate li se autentičnijim reprezentom toga dijela od dr. Primorca i od gospođe Marije Selak Raspudić?

Od svih koji su dosad najavili svoju kandidaturu, ja sam jedini autentični predstavnik onoga što se u uobičajenoj kategorizaciji svrstava od centra nadesno. No ja sam istodobno jedini koji može pridobiti glasove svih tih birača i tako pobijediti Milanovića. Dragan Primorac može računati na Ivu Josipovića, Radu Šerbedžiju i slične, jer Josipovića i SDP prije petnaest godina javno je podržao, premda je HDZ imao svoga kandidata, dr. Andriju Hebranga; Šerbedžija je među onima koje je umolio za fotografije koje potom objavljuje i dijeli, boreći se s vlastitim frustracijama. Za njega će zacijelo glasovati i dio hadezeovskih "nastaša", tj. ljudi koji su HDZ-u pristupili naknadno i iz karijerističkih pobuda pa su interesno vezani s HDZ-om i štite jasle kojima su pripušteni. No za autentične, izvorne članove i pristaše te stranke njegova je kandidatura najobičnija uvreda. Nitko desnije od tih hadezeovskih "nastaša" za njega ne će glasovati. Slično je s gospođom Selak Raspudić: sasvim rijetki su pristaše HDZ-a koji će njoj dati glas, a još rjeđi će biti njezini birači iz stranaka koje su orijentirane desnije. Zato je svakom prisebnu čovjeku jasno da je glas za nju ili glas za Dragana Primorca objektivno glas za Zorana Milanovića jer i Primorac i Selak Raspudić za Milanovića su lak plijen u drugome krugu.

● Je li za Vas aktualni predsjednik RH Zoran Milanović štetočina u hrvatskoj politici ili on pridonosi razvoju Hrvatske?

Milanović je čovjek koji ima potrebu razarati sve što ne služi liječenju njegovih kompleksa. Činio je to kao predsjednik stranke i predsjednik Vlade, a čini to i kao predsjednik države. Za račun bliskosti s Rusijom, on na kocku stavlja naše savezništvo sa Zapadom pa njegovi međunarodni kontakti jedva sežu dalje od Banje Luke. Zaoštrio je retoriku prema Bosni i Hercegovini, izložio je naše interese i naše sunarodnjake, a ništa nije učinio da se hrvatski položaj ondje stvarno popravi niti u tom pogledu ima što ponuditi. U šestom desetljeću svojega života taj nekadašnji

ne umiješa u formiranje hrvatske vlade. To je nešto što zaslužuje ne samo političku i historiografsku osudu, nego i pokretanje postupka razrješenja. Sjetimo se, Milanović je proljetos sugerirao da ministar Butković, koji ga je optužio za taj sramotni čin, laže i da će ga tužiti. Rok za podnošenje te tužbe istekao je pa Pantovčaku treba postaviti pitanje: "Zoki, gdje je privatna tužba protiv Olega Butkovića? Pod kojim brojem i pred kojim se sudom vodi?" Jer izostanak te tužbe jednak je prešutnome priznanju kvislinskoga djelovanja!

Plenkovićevo srce ne kuca za Hrvatsku

● Je li za Vas uloga aktualnoga predsjednika Vlade Andreja Plenkovića po-

Jedini ja od kandidata nemam apsolutno nikakve osobne ni obiteljske veze s jugoslavenstvom i komunizmom i cijeloga života dijelim sudbinu svoga naroda.

U mojoj prošlosti nema jugoslavenskih odnosno komunističkih mrlja niti bijelih pjega koje se prekrivaju izmišljotinama. Iza mene nema privatizacijskih i kriminalnih afera, nema izvanbračne djece, prividnih brakova i propalih obitelji, ne može me se sumnjčiti za obiteljsko nasilje i nasilje nad ženama, šmrkam samo kad se prehladim, ne konstruiram svoj životopis unatrag i za potrebe trenutka...

član SKJ, ortak Milorada Pupovca i vatreni pokrovitelj Željka Komšića počeo je kokekirati s određenim elementima hrvatskoga nacionalizma, ali da se tu radi o glumi i pokušaju pridobivanja birača, vidi svatko tko to želi vidjeti. Radi se, dakle, o životu obilježenim jadom, jalom i kukavičlukom koji se pokušava prikriti verbalnom agresivnošću, doskočicama, političkom trgovinom i kalkulacijama. Njegovo proljetosnje poigravanje hrvatskim ustavnopravnim poretkom velika je većina stručnjaka proglasila zastrašujućim, a njegovu neodgovornost ilustrira već i raspisivanje izbora usred radnoga tjedna. No za mene je vrhunac skandala ono njegovo kvislinsko pozivanje neke od stranih država da se preko zastupnika jedne nacionalne manji-

zitivna ili negativna i je li Plenkovićev HDZ po Vašem mišljenju i Tuđmanov HDZ? Odražava li kandidat dr. Primorac temeljnu političku filozofiju prosječnoga HDZ-ovca?

Da je Andrej Plenković osjećao kako mu je mjesto u Tuđmanovu HDZ-u, on bi toj stranci jamačno bio pristupio za Tuđmanova života, jer je u vrijeme nastanka HDZ-a imao 19 godina. Tuđman je poživio još jedanaest, ali je pristup toj stranci Plenković izbjegao istom onom vještinom kojom je izbjegao sudjelovati u Domovinskome ratu. Eto, dakle, nekoliko dodirnih točaka između njega i Dragana Primorca, točaka koje su u neskladu s postupcima i osjećajima autentičnih članova HDZ-a. Premda o tome imam određenih predodžaba, nije

na meni analizirati zašto je njima njegovo vodstvo ipak prihvatljivo i dokle će im biti prihvatljivo. S druge strane, Plenković je inteligentan čovjek koji se znade ponašati pristojno i onda kad prekoračuje ovlasti koje mu hrvatski ustavnopravni poredak daje. Ovladao je tehnikama vlasti i mogao bi mijenjati Hrvatsku nabolje kad bi to htio, ali bojim se da mu srce i prioriteti leže negdje drugdje. Ukratko: malo je stvari u kojima se s Plenkovićem slažem, ali ga nikad ne bih podcijenio.

● Koje su po Vama osnovne političke frustracije u Hrvatskoj i što im je ishodište?

Mislim da ta medalja ima dvije strane koje su povezane i međuovisne. Na jednoj je strani činjenica da je hrvatska država premalo hrvatska, odnosno da je pretvorena u europsku koloniju s jugoslavenskim sadržajem umotanim u hrvatski celofan; s druge je strane došlo do višedesetljetnoga potkopavanja onoga što nazivamo socijalnom državom, dakle jednoga složenog i razgranatog sustava propisa i mjera kojima se štiti društvena pravедnost i solidarnost. Najnoviji je primjer skandalozna povreda dostojanstva umirovljenika: dok su plaće državnim dužnosnicima drastično porasle, umirovljenicima se nudi crkavica. Sve u svemu, pogodovanjem uskome sloju ljudi i različitim oblicima korupcije iskopalimo smo si rupu iz koje više nije lako izići. Za posljedicu imamo moralno rastakanje, nacionalnu demoralizaciju te demografsko pustošenje i apatiju koja zahvaća sve veći broj ljudi. Mi zapravo još nismo svjesni katastrofalnih posljedica koje neminovno slijede iz sve veće društvene nepravde, nepriuštvosti nekretnina, ilegalnih migracija i dramatičnih promjena strukture našega i uopće europskoga pučanstva. Predsjednik države trebao bi djelovati na rješavanju tih problema, a ne trošiti svoj mandat na razmetanje uvredama i dodatno trovanje našega političkog života.

Primorac izvrgnuo ruglu Domovinski rat

● Jesu li nakon 2000. afirmirane ili devalvirane vrijednosti Domovinskoga rata?

Na to pitanje može se dati jednoznačan i nedvosmislen odgovor: od 2000. čini se sve da se Domovinski rat obezvrijedi jer se želi omalovažiti hrvatska država kojoj je taj rat u temelju i jer se žele sačuva-

ti različite povlastice određenih krugova ljudi koji su te povlastice stekli služenjem jugoslavenskom komunizmu. Tu se ne radi samo o umirovljenju velikoga broja iznimno vrijednih i sposobnih časnika, nego o općoj marginalizaciji tih slavni stranica hrvatske povijesti koja se vidi na svakome koraku, od dnevnoga tiska preko školskih udžbenika do znanstvenih projekata i programa. Ništa na tome ne mijenja povremeno propagandno poziranje državnih dužnosnika pred spomenicima i grobovima. A spomenimo usput da je Dragan Primorac kao ministar bio jedan od pokrovitelja onoga znamenitog *Dotatka udžbenicima najnovije povijesti* u kojemu se Domovinski rat krivotvori, omalovažava i izvrgava ruglu. Taj *Dotatak* koji je Primorac htio tiskati usprkos prigovorima i primjedbama mnogih hrvatskih povjesničara (neki od njih bit će članovi moga izbornoga stožera) do danas truje našu djecu i učitelje, a činjenica da je Primorac usprkos tomu dobio potporu vodstva HDZ-a za predsjedničku kandidaturu, govori na žalost mnogo. Ipak, posljednju riječ o njemu imat će pristaše te stranke na izborima. Oni će odlučiti žele li na čelu države imati nekoga tko se Domovinskim ratom ponosi ili nekoga tko ga se za tuđi račun srami.

● **Kako komentirate činjenicu da vlastodršci, Milanović i Plenković, šalju vijenac na Tjentište, poginulima u bitki na Sutjesci, odlaze u Brezovicu, a ne odlaze žrtvama komunističkoga zločina na Jazovku?**

Bilo bi neprirodno da je drukčije. Ti su ljudi odgajani kao pripadnici jugoslavenske komunističke nomenklature pa ni u jednoj vodi ne plivaju tako vješto kao u toj. Kako bismo uopće smjeli od njih očekivati da časte one koji su bačeni u Jazovku zato što su bili negacija njihove obiteljske predaje i njihovih mladenačkih ideala? Zadovoljimo se već time da su se priučili Hrvatskoj jer i za to je trebalo truda. Ali ne radi se uvijek samo o tome: mnogima nedostaje hrabrosti da razmontiraju mitove kojima nas se želi držati u podaništvu. Takva akcija izazvala bi začuđujuće poglede u Bruxellesu i Washingtonu, nametnula bi potrebu za radom i ozbiljnijom diplomacijom i ne bi više bilo crvenih tepiha i obilnih večera po balkanskim *metropolama*. Takvih problema ja nemam, moj je prioritet Hrvatska, a ne tuđinsko tapšanje po ramenu.

U neobjavljenome smo svjetskome ratu

● **Je li Hrvatska, kao što nas terorizira ljevica, nastala na Zavnohu i treba li ga izbaciti iz Ustava RH?**

Kao što je Komunistička partija Jugoslavije, pod dojmom jačanja Radićeva HRSS-a, kao i pod dojmom crnogorskoga i makedonskoga nezadovoljstva novom državom, 1920-ih napustila tzv. nacionalni unitarizam, tako je ta ista Partija sredinom 1930-ih, pod dojmom jačanja hrvatskoga narodnog pokreta pod Mačekovim vodstvom, formalno prigrlila ideju federalističkoga preuređenja Kraljevine Jugoslavije pa je iz taktičkih razloga 1937. osnovala KP Hrvatske i KP Slovenije. Nekoliko godina kasnije, iz *mutatis mutandis* istih razloga, u svjetlu nastanka Nezavisne Države Hrvatske, Hrvate se u partizanske snage nije moglo privući ako im se ne ponudi barem privid državnosti. Tom prividu poslužili su Zavnoh i Federalna Država Hrvatska koji su supstancijalno bili i ostali instrumenti obnove Jugoslavije te poluge instaliranja komunističkoga režima. Današnja je Republika Hrvatska plod želje i demokratski izražene volje hrvatskoga naroda da ima vlastitu državu koja je uspostavljena i obranjena u Domovinskom ratu. To je alfa i omega, početak i kraj našega poimanja moderne hrvatske države, a u svome se programu zalažem za potpunu depolitizaciju ustavne preambule koja je eventualno mogla biti potrebna 1990., ali danas samo pridonosi društvenim podjelama te služi kao ideološka batina u rukama onih koji ne mogu prežaliti Jugoslaviju i komunizam.

● **Kako komentirate ekspanziju tzv. srpskoga sveta posljednjih godina; u kolikoj je mjeri time pojačana opasnost za Hrvatsku i kako se Hrvatska treba postaviti?**

Riječ je o konstanti srpske politike i srpskoga imperijalizma kojima izvorište treba tražiti u svetosavskoj interpretaciji pravoslavija, kosovskome mitu i uvjerenju o etičkoj i rasnoj nadmoći srpstva koje u tom shvaćanju ima poslanje gospodariti jugoistokom Europe. Na to se nadovezuju i geopolitički razlozi: ako je svedena u svoje povijesne i etničke granice, Srbija postaje slijepo crijevo Balkana; teritorijalno uvećana ona pretvara Srbe u važan čimbenik europskoga poretka odnosno "čuvare Vrata" (*guardians of the Gate*) prema Istoku,

kako je glasila tradicionalna engleska formula za rješenje balkanskoga čvora. Njihovi susjedi, poput Hrvata, Crnogoraca, Albanaca, Bugara i drugih, iskusili su što to znači, pa bi prema Srbiji bili oprezni čak i onda kad ona ne bi otvoreno koketirala s Rusijom te na primjeru Crne Gore, pa i BiH, pokazivala što to u praksi znači.

● **Kako geopolitički vidite razvoj događaja i sudbinu toga prostora s obzirom na rusku agresiju u Ukrajini?**

Mislim kako je u interesu srednjoeuropskih zemalja, pa i u interesu Europe i većine europskih država, da se u susjedstvu podunavskoga bazena nalazi Ukrajina, a ne Rusija, napose današnja Rusija koja agresivnom politikom pokušava vratiti svoj položaj velesile. Frustracije jedne tako moćne države i osjećaj superiornosti u odnosu na susjede može dovesti do tragičnih posljedica, a prilično je jasno da bi pobjeda Rusije dovela do sloma sadašnjega međunarodnog poretka, što bi i na jugoistoku Europe otvorilo vrata novim sukobima. Mi se nalazimo u neobjavljenom svjetskom ratu koji se vodi diljem svijeta, a najotvorenije na euroazijskome prostoru. To je, uostalom, jedan od važnih razloga zbog čega je Hrvatskoj potrebno ono što pod Milanovićem ne može imati: skladno vođenje hrvatske vanjske politike i lojalnost savezima kojima smo pristupili. Samo tako mogu se zaštititi naši nacionalni interesi.

Pupovac nije uzrok, nego je posljedica

● **Kako ćete se, budete li predsjednik, postaviti prema problemu Hrvata u Bosni i Hercegovini?**

Položaj Hrvata u BiH, njihov opstanak i njihova jednakopravnost ključna su pitanja naše nacionalne politike. U svome sam programu podsjetio na činjenicu koja se u pravilu previđa: da su poredak u BiH stoljećima nametale strane sile, od Hrvatsko-ugarskoga kraljevstva preko Osmanske carevine, Austro-Ugarske i prve Jugoslavije, sve do Daytonu. Mi smo danas u BiH najmalobrojniji narod pa moramo biti spremni na svaki mogući rasplet. Istodobno, mi smo svjesni da nitko kao hrvatski narod nema interes da se taj gordijski čvor rasplete na miran, civiliziran i demokratski način, u skladu s međunarodnim pravom i po mogućnosti pristupom BiH Europskoj uniji. To, dakako, pretpostavlja povratak te drža-

ve na izvorne ustavne postavke dogovorene u Daytonu. Hrvati su jedini od triju bosansko-hercegovačkih naroda koji prirodno pripada Zapadu, a eliminacija Hrvata kao političkoga čimbenika u BiH neminovno destabilizira cijeli europski Jugoistok. Time bi se drastično oslabio geopolitički položaj Hrvatske, a Europa bi se našla pred novim opasnostima i prijetnjama s istoka. Zato je važno da se u borbi za jednakopravnost Hr-

Za Primorca će glasovati ljudi poput Ive Josipovića i Rade Šerbedžije, s kojima se fotografira, i naknadni HDZ-ovci, a za autentične je HDZ-ovce njegova kandidatura uvreda. Primorac je pokrovitelj *Dotatka udžbenicima najnovije povijesti* u kojem se Domovinski rat krivotvori, omalovažava i izvrgava ruglu te kao takav truje djecu

vata, kao ključnoga preduvjeta opstanka te države, vodimo političkim realnostima te oslanjamo na saveznike i na međunarodno pravo. Nadajmo se da će i kod dvaju brojnijih naroda sazreti svijest o tome.

● **Kako doživljavate i ocjenjujete poziciju srpske nacionalne manjine koju predstavlja Pupovac, posebice s aspekta poruke iz njegova glasila *Novosti*. Smatrate li to protuhrvatskom djelatnošću kojoj se mora stati na kraj?**

O načinu na koji Milorad Pupovac instrumentalizira srpsku manjinu u Hrvat-

skoj – na štetu i hrvatskoga i srpskog naroda – govorio sam dosta puta pa ću sada ponoviti samo jedno: Pupovac nije uzrok, nego je posljedica. On je posljedica jedne kukavičke, servilne hrvatske politike, a u svome sam programu predložio način na koji se instrumentalizacija te manjine može riješiti bez zadiranja u njezina stečena prava i bez izazivanja suvišnih napetosti. Ako se, naime, ustavnim promjenama

tosti, a omogućio bi se i demokratski, pluralistički razvoj srpske manjine te njezina integracija u hrvatsko društvo.

● **Kad biste odlučivali, kako biste se postavili prema Srbiji i njezinu putu u EU, koje biste uvjete s hrvatske strane postavili?**

Mislim da uvjete koji se povremeno spominju iz hrvatskih vladajućih krugova – od pronalaska naših nestalih, preko zastupljenosti Hrvata u vojvodanskoj i srpskoj skupštini do povrata otetoga kulturnog blaga – treba proširiti i na niz drugih, poput srpskoga priznanja odgovornosti za agresiju na Hrvatsku i BiH, odricanja od subverzivne djelatnosti u susjednim državama, a svakako i priznanja odgovornosti za masovne zločine koji su u velikosrpskoj agresiji počinjeni nad Hrvatima i Bošnjacima. Mi možemo shvatiti da na Zapadu postoji određen stupanj spremnosti da se Srbima progleda kroz prste zbog raznih razloga – od litija do želje da se službeni Beograd ne gurne posve u ruke Moskvi – ali Hrvati moraju braniti svoje dostojanstvo i svoje interese. Treba li isticati: uvjeti se postavljaju onda kad se mogu postaviti, a ne onda kad je vrijeme za njih prošlo!

Povijest povjesničarima, a ne političarima

● **Hoćete li, budete li izabrani, odlaziti u Brezovicu ili na Jazovku?**

Na Jazovku odlazim otkad smo doznali za nju pa ću ići i ubuduće. U Brezovici se nema što raditi jer je Brezovica jedna obična izmišljotina, fikcija koja je možda imala političku svrhu u vrijeme kad je konstruirana, ali ju danas više nema. Međutim, borba protiv fašizma doista zaslužuje da ju se časti, tim više što su Hrvati bili među prvim žrtvama te zločinačke ideologije. Zato u svome programu predlažem da Dan antifašističke borbe slavimo 17. listopada (to je nadnevak strijeljanja hrvatskoga rodoljuba i antifašističkoga borca Vladimira Gortana 1929. godine) odnosno, alternativno, 14. kolovoza (nadnevak donošenja Atlantske povelje 1941.). Moglo se u tom kontekstu pozvati i na Proštinsku bunu iz veljače 1921., kad su istarski Hrvati prvi ustali protiv talijanskoga imperijalizma i fašizma, ali bih zbog niza razloga osobno ipak bio za 17. listopada. Oni kojima nijedan od tih nadnevaka nije prihvatljiv, zapravo nam poručuju da ne slave borbu protiv

fašizma, nego pokušavaju rehabilitirati jugoslavenstvo i komunizam.

● **Hoćete li odlaziti u Jasenovac i kako ocjenjujete otpor službene Hrvatske prema novim spoznajama i potrebi daljnega istraživanja?**

Taj je otpor zapanjujući, a još više zapanjuje da ima tzv. znanstvenika koji se opiru istraživanju jer – istraživanje je u samoj biti znanosti. I to sam pitanje obradio u svome programu zalažući se za osnivanje međunarodnoga interdisciplinarnog povjerenstva koje će istražiti zločine počinjene u Drugome svjetskom ratu i poraću. Tako bismo konačno stali na kraj višedesetljetnome klevetanju Hrvata i Hrvatske, onemogućili bismo da nas se i dalje ocrnjuje i ucjenjuje, prepustili bismo napokon povijest povjesničarima, a ne političarima te, ne najmanje važno, odali pijetet svim žrtvama, osobito onima koje su smaknute nedužne i bez pravedna i zakonita suda. Jasno je da bih se takvima poklonio i pomolio se za njihove duše, neovisno o njihovoj nacionalnoj, vjerskoj i rasnoj pripadnosti ili ideološkim stajalištima. No s obzirom na količinu dokaza koji nepobitno proturječe onome što nam se desetljećima nameće, ne bih osobno sudjelovao u ispolitiziranim jasenovačkim komemoracijama dok ne razjasnimo što se točno u Jasenovcu događalo tijekom i nakon Drugoga svjetskog rata. Danas, naime, s apsolutnom sigurnošću možemo

kazati da je propisana jasenovačka istina zapravo izmišljotina. Zašto, dakle, ne staviti sve dokaze na stol i doći do znanstvene verifikacije činjenica? Komu odgovara bježanje od istine? A sve one koji će me zbog toga razapinjati, želim upitati – koliko je puta na takvim komemoracijama sudjelovao doživotni jugoslavenski diktator? Dakle, u Jasenovac mogu otići

i odlazio sam u privatnome aranžmanu sa svojom obitelji, kako bismo zapalili svijeće za sve nevine koji su ondje stradali, i Hrvate i one koji nisu bili Hrvati. Ali ne vidim se na službenoj komemoraciji u njezinu sadašnjem "formatu".

Stop ilegalnim migracijama

● **Prijeti li Hrvatskoj demokratski kolaps, smatrate li migracije i angažman velikoga broja stranih radnika opasnošću koja vodi do promjeni nacionalnoga sastava?**

S demografskim se kolapsom već suočavamo, a doista se pojavljuju ozbiljne prijetnje i našoj demokraciji. Na demografskome planu, stručnjaci kažu kako će nam trebati desetljeća sustavne i promišljene politike da se oporavimo. To znači da ne smijemo gubiti ni jednoga trena. Migracije o kojima govorite jednim su dijelom uvjetovane potrebom za stranim radnicima, ali su drugim dijelom posljedica svjetonazorsko-sociološkog eksperimenta koji za cilj ima mijenjanje lica zapadnoga svijeta u svakom, pa i u demografskom smislu. Sve će to vrlo brzo i vrlo ozbiljno utjecati na naš svakodnevni život i politički sustav, a mjestimične grube, čak i ekstremne reakcije na to, mogu se tumačiti strahom ljudi da će se Hrvatskoj dogoditi ono što se događa, primjerice, u nekim dijelovima

Švedske ili drugih zapadnih država. Ljudi strahuju od toga da će pojedini dijelovi naših gradova postati zonama bezakonja, a zasad pojedinačni primjeri i glasine da strani radnici organiziraju vlastito "redarstvo" i time faktično istiskuju djelovanje hrvatske policije i pravosuđa, opomena su koju ne smijemo previdjeti jer se radi o sigurnosti naše djece i unuka te o očuvanju pravne države i demokratskog poretka. Nemam, dakle, nikakve dvojbe o tome da ilegalnim migracijama treba stati na kraj, a da zakonito useljavanje treba ograničiti i strogo nadzirati. Ipak, moramo pritom paziti da kao kršćani i Hrvati ne utonemo u mržnju prema ljudima koji su u nekoj mjeri i sami žrtve toga eksperimenta baš kao i mi, pa makar toga možda i ne bili svjesni.

● **Vi ste povjesničar pa ćete lakše odgovoriti na pitanje: tko je otimao i darivao drugima hrvatski teritorij, Pavelić ili Tito i Beograd? Tko je najviše zla i kada učinio Hrvatima u povijesti?**

Hrvatski je narodni i državni teritorij, na žalost, tijekom 20. stoljeća u više navrata žrtvovan. Bila je ta žrtva 1920. u Rapallu prinesena božanstvu jugoslavenskoga narodnog i državnog jedinstva – otprilike tako se, naime, izrazio Ante Trumbić, potpisnik toga nesretnog ugovora – pa smo 1924. izgubili teritorij Riječke Države; potom smo 1945. okljaštrjeni za istočni Srijem, Boku kotorsku i BiH te dodatno presječeni kod Neuma i poluotoka Kleka. Kasnije je bilo još nekoliko manjih promjena granica, uvijek na hrvatsku štetu. A za razliku od tih žrtava na jugoslavenskom oltaru, u svibnju 1941. prinesena je teška žrtva za pokušaj stvaranja hrvatske države. Italiji je tada pripalo manje nego što je 1915. dobila Londonskim ugovorom i manje nego što je 1918. –1922. držala pod okupacijom; k tome je ta aneksija 1941. – 1943. trajala kraće od spomenute poratne okupacije, ali kraće i od – recimo – novovjeke srpske okupacije i postojanja UNPA-zona u naše doba (1991. – 1995. odnosno 1992. – 1995.). No ta talijanska hipoteka iz 1941. bila je mlinski kamen o vratu tadašnje hrvatske države te je u šumu – u naručje jugoslavenskih komunista – otjerala mnoge hrvatske rodoljube iz primorskih, pa i drugih dijelova Hrvatske. Time je, zahvaljujući geopolitičkim interesima sila pobjednica, dijelom ipak posredno i nehotično pomogla oživljavanju jugoslavenske ideje i obnovi jugoslavenske države koju smatram najpogubnijom epizodom hrvatske povijesti.

Otac domovine je Starčević, ali Tuđmanovo značenje izgleda sve veće

● **Tko je za Vas povijesna osoba u Hrvata broj 1?**

Na prvo bih mjesto uvijek stavio dr. Antu Starčevića, čovjeka koji s razlogom nosi naslov Oca Domovine, koji je hrvatski nacionalizam jednom zauvijek neodvojivo povezo s pravom, pravdom i etikom. Imali smo nakon njega svega nekoliko političara s državničkim potencijalom, a posve jasno je da se među njima ističe dr. Franjo Tuđman, čovjek koji je najzaslužniji za osamostaljenje i međunarodno priznanje demokratske hrvatske države. Pred tim postignućem tamne i beznačajni postaju svi prigovori koje smo s pravom ili nepravom upućivali Tuđmanu. U budućnosti će takvih prigovora biti sve manje, a Tuđmanov lik i njegovo značenje sve veći.

● **Kakav je Vaš stav prema pozdravu Za dom spremni? Biste li ga zabranili? Biste li zabranili zvijezdu petokraku?**

Premda je nastao ranije, jasno je da je taj pozdrav već u ranoj svojoj fazi prigrlilo ustaški pokret i njegovo legalno krilo, Hrvatski domobran, a potom ga je kao službeni pozdrav propisala Nezavisna Država Hrvatska. U Domovinskom ratu ponovno su ga prigrlili hrvatski nacionalisti i dio hrvatskih branitelja, čime je sam pozdrav zaživio u drukčijem kontekstu i s drukčijim konotacijama. Smatram da se i tadašnja i današnja popularnost toga pozdrava može razmjerno jednostavno objasniti sociološko-političkim razlozima, a današnje korištenje tog pozdrava puno prije predstavlja poruku odnarođenoj vlasti negoli prijetnju demokraciji u Hrvatskoj. Jasno je da ga – kad bih o tome uopće mogao odlučivati – ne bih zabranio, baš kao što ne bih zabranio nijedan pozdrav i nijedan znak, pa ni zvijezdu petokraku. Pritom se ne radi o tome da je Europski sud za ljudska prava dokinuo pokušaje zabrane crvene zvijezde petokrake u nekim državama, pa ta zabrana ne bi prošla ni u Hrvatskoj, nego se radi o mom poimanju slobodarske starčevićanske misli. Smatram, naime, da se ideje suzbijaju idejama, a ne represijom pa mi od malih nogu imponira prvi amandman američkoga Ustavu. Već u predškolskoj dobi u glavu mi se usjekla rečenica u koju su moji roditelji – oboje, inače, hrvatski politički zatvorenici – sažimali taj amandman: u ovoj zemlji ne može se donijeti zakon kojim će se ograničiti sloboda misli, govora i tiska. U tom su duhu oni tumačili Starčevićevu političku filozofiju; u tom su duhu i mene odgajali. Mislim da

pritom nisu bili u krivu jer: za demokracijom smo čeznuli upravo zato što smo vjerovali i mislili da je ona kadra izdržati sve kušnje i odoljeti svim napadajima. Uvjeren sam da, kao što smo pokazali u Domovinskom ratu, svim kušnjama i napadajima može odoljeti i ideja slobodne, suverene i demokratske Hrvatske.

Tko nameće teme poput rodne ideologije, suprotne zdravome razumu

● **Kakav je Vaš stav prema ideji uvođenja Rodnih studija?**

U svom programu zapisao sam: "Odnos prema začecu, pobačaju, rodnoj ideologiji i eutanaziji određen je etičkim naukom Katoličke crkve. Taj nauk, uostalom, u velikoj mjeri korespondira s učenjem drugih kršćanskih crkava te židovstvom i islamom." Mislim, dakle, da je to formula koja odgovara uvjerenjima i raspoloženju velike većine hrvatskih građana, ne samo nas katolika. Velika većina nas ima tradicionalne predodžbe o spolu, braku i obitelji; velika većina nas želi zaštitu nerođenih, velika većina nas traži ravnopravnost i zaštitu svih, a ne samo nekih žena. Toj većini pripadam i ja: u politici djelujem u skladu sa svojim uvjerenjima, a hoće li ta uvjerenja dobiti potporu i mogućnost ostvarenja, zapravo i nije na meni, nego na hrvatskome narodu. I on se većinom, kao i ja, pita: tko nam i zašto nameće teme koje su protivne zdravome razumu te probubljuje podjele kojih ionako ima previše? Skreće li nam se time pozornost s nečega što je još dalekosežnije i važnije?

Bolje od ostalih mogu pridonijeti dostojanstvu i napretku Domovine

● **Na kraju, zašto mislite da bi bilo najbolje da hrvatski birači upravo Vas izaberu za predsjednika?**

S jedne bi strane moj mandat značio raskid s jugoslavenstvom i balkanskom mentalitetom u bilo kojem obliku te okretanje Hrvatske sebi, svojim vrijednostima i tradicijama koje su dio srednjoeuropsko-sredozemnoga kruga. Vrijeme je za promjene mentaliteta i političkoga sustava koji nas je doveo u nevolje kojima svjedočimo. Vrijeme je da svoje oslobođenje u Domovinskom ratu hrvatski narod i hrvatska država okruno slobodom od svih okova, vidljivih i nevidljivih, te postane zemljom blagostanja i sreće svih svojih građana. Smatram da svojim životom i radom, diplomatskim i međunarodnim iskustvom, svojim životnim postignućima te čvrstinom i dosljednošću svojih uvjerenja svjedočim kako bolje od drugih kandidata mogu pridonijeti dostojanstvu i napretku naše domovine i njezinih građana. Mandati nekih predsjednika – uključujući sadašnjega – stvaraju pogriješan dojam da se uloga državnoga poglavara svodi na lakrdijašenje, šmrcaanje i isprazno poziranje pred kamerama. Stvarnost je posve drukčija: uloga i zadaća predsjednika države iznimno je teška i odgovorna i u mirnijim vremenima od našega. Današnji izazovi traže trijezne, odgovorne i iskusne ljude.